dosarul nr. 1-104/2023
1-23137205-38-1-25092023

S E N T I N Ţ A
în numele Legii

21 decembrie 2023 orașul Telenești
Judecătoria Orhei (sediul Telenești)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Iurie Hîrbu
grefier Ina Meleca
Cu participarea:
procurorului Anatolie Bunduchi
apărătorului Ion Luchian
în prezența:
inculpatului *****
părții vătămate Șmundeac Ion Gheorghe
în lipsa:
părții vătămate Rusu Gheorghe

judecând în şedinţă de judecată publică, în procedura simplificată, cauza penală de învinuire a inculpatului

***** **Mihail,** născut la *****, originar și domiciliat în satul ***** raionul Telenești, cetăţean al R.Moldova, cod personal nr.2004050074611, moldovean, celibatar, persoane aflate la întreţinere nu are, nu are grad de dizabilitate, neangajat în câmpul muncii, cu antecedente penale, la moment își ispășește pedeapsa în Penitenciarul nr.2 Lipcani.

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) din Codul penal.

Cauza penală a fost expediată în Judecătoria Orhei (sediul Telenești) spre examinare în fond conform competenţei teritoriale la 25.09.2023, pronunţarea sentinţei fiind la data de 21.12.2023.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

CONSTATĂ:

***** **Mihail**, în perioada de timp 21.11.2021, ora 23:00 - 22.11.2021, ora 02:20, intenţionat, înţelegând caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, acționând în scopul de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, urmărind scop cupidant, în timp ce

se afla în casa părții vătămate Șmundeac Ion Gheorghe, situată în r.Teleneşti, s.Brînzenii Vechi, unde se mai aflau Chetrari Natalia și Rusu Gheorghe Ion, a sustras pe ascuns o boxă portabilă de model „TG” la preț de 400 lei, un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J2 Prime”, la preț de 1800 lei și 200 euro echivalentul a 4000 lei, bunuri care aparțineau părții vătămate Șmundeac Ion iar de la partea vătămată Rusu Gheorghe a sustras un telefon mobil de model „Horox” la preț de 3000 lei și o pereche de adidași la preț de 400 lei, prin ce a cauzat părților vătămate Șmundeac Ion și Rusu Gheorghe un prejudiciu material considerabil în cuantum de 9600 lei.

Procedura de examinare

În cadrul ședinței de judecată din data de 27.11.2023, până la începerea cercetării judecătorești inculpatul *****, a înaintat o cerere întocmită de el personal prin înscris autentic în care scrie, că recunoaşte faptele indicate în rechizitoriu şi probele administrate la etapa urmăririi penale, nu doreşte administrarea de noi probe, solicitând instanţei, judecarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale.

În cadrul ședinței de judecată din 27 noiembrie 2023 a fost declarată finisată cercetarea judecătorească, toți participanții s-au expus în dezbateri, iar deliberarea și pronunțarea sentinței s-a amânat pentru 21.12.2023, ora 13:00.

Apărarea, în persoana avocatului Ion Luchian în şedinţa de judecată a susţinut integral poziţia inculpatului, privind examinarea cauzei în procedura simplificată.

Partea acuzării a susţinut cererea înaintată de inculpat, relatând, că nu ar exista careva obstacole legale în privinţa aplicării art.364^1 Cod de procedură penală.

Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său, ascultând opinia acuzatorului de stat, care au pledat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, şi conform art.364^1 alin.(4) Codul de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată prin încheierea protocolară a admis cererea inculpatului ***** Mihail care a fost depusă la 27.11.2023 și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Poziția acuzatorului de stat

În ședința de judecată acuzatorul de stat, Anatolie Bunduchi, a considerat că, circumstanțele descrise, în actul de învinuire sunt constatate expres prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată. Deși, inculpatul ***** Mihail nu s-a eschivat de a se prezenta în fața instanței de judecată și a făcut declarații asupra cazului, poziția acestuia urmează a fi reținută și din declarațiile făcute la faza urmăririi penale, potrivit cărora își recunoaște vina integral în săvârșirea faptei incriminate prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) din Codul penal.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată este necesar de a ţine cont de circumstanţele cauzei şi anume: inculpatul și-a recunoscut vina integral în instanța de

judecată, a manifestat căință sinceră. La evidenţa medicilor psihiatru şi narcolog nu se află. Conform cazierului judiciar, anterior a fost judecat.

-Prin Sentința Judecătoriei Telenești din 03.10.1996, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 218 alin. (2) din Codul penal (redacția an.1961) fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 43 Cod penal (redacția an. 1961), executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

-Prin Sentința Judecătoriei Telenești din 23.08.2007, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă de 150 unități convenționale ceea-ce constituie 3000lei.

-Prin Sentința Judecătoriei Florești din 11.12.2007, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (1) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani. Prin Decizia Curții de Apel Bălți din 20.02.2008, sentința din 11.12.2007 a fost casată, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. a), e), f) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 20.10.2009, fapta condamnatului ***** a fost reîncadrată la prevederile art. 187 alin. (2) lit. e), f) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

-Prin Sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 20.03.2013, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) și art. 171 alin. (2) lit. b) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani.

-Prin Sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20.01.2022, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 10 luni.

-Prin Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.11.2022, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani. Prin aplicarea prevederilor art.84 alin. (4) Cod penal, cu comasarea sentinței din 20.01.2022, i-a fost aplicată o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

-Prin ordonanța din 28.12.2012, adoptată de procurorul în procuratura raionului Orhei Denis Poiată, urmărirea penală în cauza penală nr. 2012270434, în care ***** a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) din Codul penal a fost încetată în temeiul împăcării părților.

Conform cazierului contravențional, în perioada 01.01.2009-09.12.2001, ***** a fost tras la răspundere în 18 procese contravenționale.Conform prevederilor art.76 din Codul penal, în acțiunile învinuitului ***** Mihail, a fost stabilite circumstanțe care atenuează răspunderea penală și anume recunoașterea vinovăției.

Conform prevederilor art.77 din Codul penal, în acțiunile învinuitului ***** Mihail, a fost stabilite circumstanțe care agravează răspunderea penală și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Solicită, adoptarea unei sentințe de condamnare a lui ***** Mihail în comiterea infracţiunii prevăzute la art. 186 alin.(2) lit. d) din Cod penal al R.M și în temeiul acestei norme, în coroborare cu prevederile art. 80^1 CP, ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executare în penitenciar de tip seminînchis.

-În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.11.2022, ai stabili inculpatului ***** o pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip seminînchis.

-A include în pedeapsa aplicată, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, durata pedepsei executată parțial potrivit Sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.11.2022, prin care inculpatul ***** a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. (e) și (f) Cod penal.

-Corpul delict: telefonul mobil de model „Samsung” cu numerele de IMEI1-352820/08/923512/66 și IMEI2-352821/08/922512/4, la intrarea sentinței în vigoare, de restituit părții vătămate Șmundeac Ion.

-A admite integral acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Șmundeac Ion în cuantum de 4400 lei.

-A dispune încasarea de la inculpatul *****, în beneficiul părții civile Șmundeac Ion a sumei de 4400 lei.

Poziția părții vătămate

Partea vătămată Șmundeac Ion, fiind prezent în ședința a solicitat să-i fie întors prejudiciul material în sumă de 4 400 lei în rest alte pretenții nu are față de *****.

Poziția părții apărării

Apărătorul inculpatului, avocatul Ion luchian, a solicitat să fie aplicat în privința inculpatului o pedeapsă minimală.

Analiza probelor

Potrivit art.101 alin.(1) şi (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Ascultând opiniile participanților la proces, audiind inculpatul, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității şi coroborării lor, instanța de judecată, ajunge la concluzia că

***** Mihail, este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) din Codul penal.

Probele acuzării

La judecarea cauzei instanţa a procedat la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului prevăzute de art.105-110, 370, urmare a căruia inculpatul vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut integral vinovăția, fiind chestionat sub jurământ și prevenit pentru darea declarațiilor false, în conformitate cu art.364[1] Cod de procedură penală şi judecăţii declaraînd, că este deacord cu învinuirea înaintată de procuror și a declarat că, pe Șmundeac Ion și soția acestuia îi cunoaște iar pe Rusu Gheorghe nu-l cunoaște. Nu ține minte data când a fost la Șmundeac Ion acasă, dar era luna noiembrie 2021. Se întorcea de la Soroca și a trecut pe la Ion deoarece îi este prieten cu care a și servit. Afară era deja întuneric și i-a spus lui Ion că nu are unde se duce la care el a spus să rămână la el. Era servit și s-a culcat pe lejancă, ei tot s-au culcat.Pe la o bucată de noapte s-a trezit și văzând că ei se odihnesc, a luat cele două telefoane de pe masa, 200 euro de pe fereastră, o boxă, ghetele, apoi a ieșit la trasă și a plecat la Orhei. La Orhei a vândut ambele telefoane la prețul de 800 lei. Pe urmă s-a dus acasă la Fălești și soția sa Stela i-a zis că, Ion Șmundeac a sunat pe calculator și a spus să-i întoarcă lucrurile pe care le-a sustras. Îi pare rău de cele comise și este deacord să întoarcă paguba părților vătămate.

Vinovăţia inculpatului se întemeiază pe următoarele probe acceptate de ***** Mihail:

- *Declarațiile părții vătămate Șmundeac Ion*, care a comunicat că, pe cet. ***** îl cunoaște. Au făcut cunoștință în penitenciarul nr. 4 Cricova, în anul 2003. De atunci au rămas prieteni. Necătând la faptul că anterior acesta a mai fost la el în vizită nu a avut careva probleme. La data de 21.11.2021, pe la orele 20:00, acesta a venit la el în vizită. Pe parcursul serii au consumat vin. Pe la orele 23:00, el s-a culcat, iar Sergiu cu soția sa stăteau de vorbă, după care s-au culcat și ei. Sergiu s-a culcat pe lejancă. La data de 22.11.2021, pe la orele 02:20, el s-a trezit și a văzut că în casă Sergiu nu este, era plecat. Când a plecat el nu cunoaște. Declară că la el, în acea seară a mai dormit și consăteanul Rusu Gheorghe, care i-a comunicat că din casă lipsește boxa cu care ascultau ei muzică. Tot atunci a depistat și lipsa telefonului mobil ce-i aparține de model ”Samsung Galaxy J2 Prime”, la preț 1800 lei, în care era încorporată cartela SIM a companiei de telecomunicații UNITE nr. 067563197. Declară că nu dispune de acte la telefon, iar boxa era de model „TG” de culoare verde la preț de 400 lei. Din portmoneul de pe fereastră a depistat lipsa a 200 euro, în bancnote cu nominalul 100 euro fiecare, echivalentul a 4000 lei. Acești bani i-a strâns din vara anului 2021, lucrând în or. Strășeni. Tot atunci, consăteanul Rusu Gheorghe a depistat și lipsa telefonului său mobil de model ”Honor”, la ce preț nu cunoaște, precum și încălțămintea cu care venise la el. În

comiterea acestui furt îl bănuiește direct pe cet. *****, deoarece numai acesta a fost la el și alte persoane străine nu au avut acces în casă. De la acel moment nu s-a mai întâlnit cu acesta și nici nu au discutat. La fel nu cunoaște unde s-ar putea afla acum. Astfel prin infracțiunea data i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 6200 lei. /f. d. 26/

- *Declarațiile părții vătămate Rusu Gheorghe,* care a comunicat că, la 21.11.2021, în jurul orelor 20:00, a mers în vizită la prietenul și consăteanul său Șmundeac Ion. La acesta a mai venit o persoană pe care a înțeles că o cheamă *****, cu care a făcut cunoștință pentru prima oară. Pe parcursul serii au consumat băuturi alcoolice. Deoarece era târziu a rămas să doarmă la Șmundeac Ion inclusiv și persoana pe nume Serghei. Deja la data de 22.11.2021, în jurul orelor 02:30, s-a trezit cu Șmundeac Ion și a depsitat lipsa telefonului mobil ce-i aparține de model „Horox" pe care l-a procurat la preț de 3000 lei și în care erau încorporate două cartele SIM Orange și Unite, dar nu cunoaște numerele și actele de la telefon le-a aruncat. La fel a depistat lipsa telefonului mobil, o boxă și suma de 200 euro. În acel timp a ieșit afară unde a depistat lipsa încălțămintei ce-i aparține și anume o pereche de adidași de culoare albastră la preț de 400 lei. Când a depistat lipsa acestor bunuri persoana pe nume ***** nu era în casă, era plecată. Apelând pe numerele din telefoanele sustrase, acestea erau deconectate. A menționat că în acea seară în afară de ***** nu a fost nimeni în casă și respectiv îl bănuiește direct pe acesta că a comis furtul dat. Astfel prin infracțiunea data i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în cuantum de 3400 lei. /f. d. 32/
- *Declarațiile martorului Drența Sergiu, care a comunicat că,* pe la sfârșitul lunii noiembrie 2021, într-o zi de duminică a mers în or.Orhei pentru a face cumpărături. La gara auto din mun. Orhei, fiind pe peron, de el s-a apropiat un bărbat, pe care l-a văzut prima oară. Acesta i-a propus de vânzare un telefon mobil la preț de 100 lei. El a fost de acord și i-a achitat 150 lei. L-a întrebat pe acesta dacă telefonul nu este sustras și ultimul a negat. Fiindu-i prezentată fotografia l-a recunoscut că este cet. ***** și anume acesta i-a vândut telefonul dat. De telefonul dat el s-a folosit personal cu cartela SIM Orange, numărul nu-l cunoaște. La moment telefonul i-a fost ridicat de către angajații d poliție ai IP Telenești, precum că a fost sustras. De la cine a fost sustras și în ce circumstanțe nu cunoaște. /f. d. 90-91/
- *Plângerea* din 22.11.2022, prin care partea vătămată Șmundeac Igor a sesizat Inspectoratul de polișie Telenești despre comiterea infracțiunii de furt de către *****. /f. d. 10/
- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului,* acțiune procesuală efectuată la 22.11.2021, în cadrul căruia au fost fixate rezultatele cercetării locului

comiterii infracțiunii, casa părții vătămate Șmundeac Ion din satul Brânzenii Vechi, raionul Telenești. /f. d. 11-14/

- *Descifrările covorbirelor telefonice parvenite de la Compania de telecomunicații „Moldtelecom”* pe 3 file, potrivit cărora a fost stabilit numărul de imei a telefonului sustras de la partea vătămată Șmundeac Ion. /f.d. 40-43/
- *Procesul-verbal de examinare a informației parvenite de la Compania de telecomunicații „Moldtelecom”*, acțiune procesuală efectuată la 28.01.2022, în cadrul căreia a fost examinată informația furnizată de compania de telecomunicații. /f.d. 44/
- *Ordonanța de recunoaștere în calitate de document,* acțiune procesuală efectuată la 28.01.2022, prin care a fost recunoscut în calitate de document informația ridicată de la Compania de telecomunicații „Moldtelecom”. /f.d. 45-46/
- *Descifrările covorbirelor telefonice parvenite de la Compania de telecomunicații SA „Orange”* pe 27 file, prin care a fost stabilit telefonul sustras de la partea vătămată Șmundeac Ion. /f. d. 54-80/
- *Procesul-verbal de examinare a informației parvenite de la Compania de telecomunicații SA „Orange”*, acțiune procesuală efectuată la 21.02.2022, potrivit cărora s-a stabilit: la data de 17.09.2022 prin intermediul fișierul electronic: OMD Strict Confidential: "Căutare în bază de IMEI": 35282008923512 , Conform RCP: 90296/22. În urma analizei a fost stabilit faptul că în baza căutării din data de: 22-11-2021 00:00:00 până la data de :13-02-2022 00:00:00 în dispozitivul cu IMEI-ul 35282008923512 au fost încorporate 3 cartele SIM ce aparțin companiei de telecomunicații S.A. „ORANGE MOLDOVA”: „62087662”, „68874617” și „68889138”.
- În urma realizării analizei au fost stabilite toate tipurile de apele efectuate "Tip - tipul apelului : In - apel de intrare, Out - apel de ieşire, Out-f - apel redirectionat, In(A) - tenativă apel de intrare, Out(A) - tentativă apel de ieşire, Out-f(A) - tentativă apel redirectionat" de pe cartele SIM încorporate în dispozitivul cu IMEI: 35282008923512-01. Ca urmare a fost stabilită identitatea posesorului la moment a cartelei SIM cu Nr. 68889138, care este încorporată în telefon mobil de model „Samsung Galaxy J2” - cet. Drența Serghei Pavel, a.n. 05.09.1989, dom. s. Camenca, r. Orhei. /f. d. 84-85/
- *Ordonanța de recunoaștere în calitate de document,* acțiune procesuală efectuată la 21.02.2022, prin care a fost recunoscut în calitate de document informația ridicată de la Compania de telecomunicații SA „Orange”. /f. d. 86-87/
- *Ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare,* acțiune procesuală efectuată la data de 28.02.2022, prin care s-a dispus ridicarea de la

martorul Drența Serghei, a telefonului sustras de la partea vătămată Șmundeac Ion. /f.d. 92-95/

- *Proces-verbal de examinare a obiectului,* acțiune procesuală efectuată la 28.02.2023, în cadrul căruia a fost examinat telefonul mobil sustras de la partea vătămată Șmundeac Ion. /f.d. 96-98/
- *Ordonanța de recunoaştere și anexare a corpurilor delicte la cauza penală,* acțiune procesuală efectuată la data de 28.02.2022, prin care a fost recunoscut corp delict telefonul mobil de model „Samsung" cu numerele de IMEI1-352820/08/923512/66 și IMEI2-352821/08/922512/4, ridicat la 28.02.2022 de la martorul Drența Serghei, domiciliat în s. Camencea r. Orhei. /f. d. 99-100/

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpații au statutul de persoane nevinovate, la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, „judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă".

În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală,"probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei".

Potrivit art. 101 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin şi în pct.4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căruia, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Pentru a ajunge la concluzia despre vinovăţia inculpatului ***** Mihail în comiterea infracţiunii imputate şi încadrarea juridică corectă a acţiunilor acestora, instanţa a făcut o analiză amplă a probelor administrate şi prezentate de părţi, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătoreşti, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative şi doctrinei relevante speţei examinate.

În urma cercetării probatoriului instanţa relevă că, în privinţa inculpatului ***** Mihail a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislaţiei procesual-penale în vigoare.

La fel, prin prisma art. 6 al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoştinţă atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează acuzaţia, precum şi calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârşite de aceştea într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova - fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Din economia normei art.100 alin. (4) Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În sensul dat, urmează a fi reflectate şi rigorile art. 6 alin. (1) al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, care indică că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către oinstanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Conform art. 384 Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

În scopul calificării corecte a faptei descrise, instanţa de judecată ţine cont de următoarele.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

Potrivit art.113 Cod Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

În continuare, instanţa reţine că potrivit art. 14 Codul penal al Republicii Moldova, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracţiune acţiunea sau inacţiunea care, deşi, formal, conţine semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracţiuni.

Prin prisma admisibilităţii, concludenţii, utilităţii şi veridicidăţii probelor cercetate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată ajunge la concluzia că acţiunile intenţionate ale lui ***** Mihail, comise în circumstanţele constatate supra, exprimă sub aspect subiectiv şi obiectiv semnele constitutive ale componenţei de infracţiune prevăzute

la art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, după semnele: *furtul adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Conform ordonanței de punere sub învinuire, din 15.04.2022 (f.d.177), dar şi potrivit rechizitoriului, inculpatul ***** Mihail a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Articolul 186 alin. (2) lit. d) Cod penal , stabilește răspunderea penală, pentru „ *furtul adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* ”.

Legiuitorul, estimând *in abstracto* pericolul social al infracţiunei incriminate la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a stabilit că acestea se pedepseşte cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Astfel, instanța examinând cauza penală în procedura simplificată în privința inculpatului ***** Mihail reține că din cumulul de probe elucidate vinovăția acestuia a fost probată integral.

Astfel, pentru soluţionarea corectă a problemei privind existenţa sau lipsa în fapta săvârşită a semnelor unei infracţiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de circumstanţe, care generează temeiul de facto şi de iure al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracţională. În cazul dat este vorba de circumstanţele cu caracter obiectiv şi subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico - penală respectivă, fiind necesare şi suficiente pentru atragerea celui vinovat la răspundere penală.

Sub aspectul dreptului material, instanţa reţine că, sustragerea se consideră săvârşită pe ascuns şi se califică drept furt, în baza art.186 din Codul penal, dacă a fost săvârşită: - în absenţa proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane; - în prezenţa altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea. Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el rămân neobservate sau neânţelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârşirea sustragerii.

Instanţa reţine că componenţa de infracţiune constituie o totalitate de elemente şi semne obiective şi subiective, care permit a califica o faptă prejudiciabilă drept infracţiune.

Instanţa de judecată reţine că, gradul prejudiciabil al infracţiunilor contra patrimoniului decurge din însăşi natura valorilor sociale vătămate sau periclitate, or mecanismul determinării gradului prejudiciabil al infracţiunii este indicat în art.15 CP.

În sensul dat *obiectul juridic* îl constituie relaţiile sociale a căror existenţă şi desfăşurare normală sunt condiţionate de ocrotirea relaţiilor patrimoniale, iar obiectul juridic special format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns. Infracţiunea analizată este o infracţiune materială. Ea se consideră consumată din

momentul în care făptuitorul obţine posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorinţă. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deţinerea căreia se afla acel bun şi trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Bunul sustras poate fi numai un bun mobil. Bunul mobil poate fi animat sau neanimat. Nu interesează dacă bunurile mobile sunt principale sau accesorii, divizibile sau indivizibile, fungibile sau nefungibile, consumptibile sau neconsumptibile, iar cele neanimate, indiferent de starea lor fizică (lichidă, solidă sau gazoasă).

Instanţa observă că, infracţiuniea imputată inculpatului ***** Mihail a fost săvârşită de o singură persoană. Conform pct. 29 din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie, cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, prin „pătrundere" înţelegem intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuinţă cu scopul sustragerii. Ea poate fi comisă atât cu învingerea piedicilor şi a rezistenţei, cât şi fără aceasta.

Pătrunderea poate fi realizată şi cu ajutorul dispozitivelor când infractorul extrage obiectele fără a intra în încăperea respectivă. Prin „încăpere" înţelegem construcţiile, edificiile, beciurile, hambarele, garajele şi alte construcţii gospodăreşti, menite pentru amplasarea bunurilor. Ea poate fi atât permanentă, cât şi temporară, staţionară sau mobilă.

Instanţa constată că prin probele administrate s-a stabilit cu certitudine faptul sustragerii bunurilor de o singură persoană.

Aplicând la caz circumstanţele enunţate supra, instanţa constată cu certitudine întrunirea laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) al Codului Penal.

Se cere a fi precizat că, potrivit art.126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „considerabil" sau „neconsiderabil" îi aparţine părţii vătămate, care după convingerea sa, ţinând cont de circumstanţele cărora aceasta le dă apreciere în mod conştient, este în drept să determine valoarea prejudiciului ce i s-a cauzat.

Latura subiectivă a furtului se caracterizează prin intenţie directă şi scop de profit (acaparator, hrăpăreţ, de a obţine avantaje materiale). Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvârşirii faptei.

Furtul se consideră consumat din momentul în care făptuitorul obţine posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorinţă.

Totodată, instanţa reţine că, inculpatul ***** Mihail este persoană fizică responsabilă, care conştientiza acţiunile sale prejudiciabile, cunoştea că este interzis de lege de a sustras pe ascuns bunuri din posesia sau deţinerea altei persoane în scop de

profit şi care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 14 ani, fiind *subiect* al infracţiunii imputate.

Corespunzător inculpatul este subiect al infracţiunilor prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Codul Penal al Republicii Moldova.

Evaluând în ansamblu probele administrate, instanţa constată vinovăţia lui ***** Mihail iar acţiunile săvîrşite se încadrează în articolul 186 alin.(2) lit. d) CP cu indici de calificare*:,,sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile*".

Astfel, în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa cu certitudine a constatat faptul că inculpatul a săvârşit nemijlocit infracțiunea contra patrimoniului persoanei prin sustragerea bunurilor, cauzarea părților vătămate Șmundeac Ion și Rusu Gheorghe un prejudiciu material , situație de fapt pe care acesta nu a contestat-o indicând modalitatea concretă și circumstanțele săvârșirii faptei, în baza mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că inculpatul a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă.

Din toate probele administrate în cauză instanţa reţine că starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare. Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage pe cale de consecinţă răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, şi anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieşind din prevederile legale expuse şi doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenţionate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 alin. (1) Codul de procedură penală și 80^1 Cod Penal).

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului ***** Mihail trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, componenţa de infracţiune prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. d) Codul penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, ***** Mihail, a comis o infracţiune mai putin gravă.

La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului ***** Mihail şi condiţiilor de viaţă a acestuia, instanţa de judecată reţine următoarele: nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru, a recunoscut vina şi a cerut judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute şi acceptate de el, este predispus să restituie prejudiciul părţii vătămate, ultimul pretenţii de ordin moral nu are faţă de el.

Astfel, instanţa reţine ca circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 CP, în privinţa inculpatului – recunoașterea vinovăției.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa nu reţine acest fapt drept circumstanţă atenuantă, aşa cum potrivit pct.35 al Hotărârii Plenului CSJ nr.13 din 16.12.13 „*Cu privire la aplicarea prevederilorart.364[1] CPP de către instanţele judecătoreşti*", recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Circumstanţe ce agravează răspunderea penală conform prevederile art.77 CP în privinţa lui ***** Mihail, instanţa de judecată nu a constatat, or, pot fi recunoscute drept circumstanţe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organul de urmărire penală şi incluse în conţinutul rechizitoriului.

Astfel, instanţa de judecată reiterează că, inculpatul ***** Mihail a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura simplificată, acesta recunoscând în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, din care considerente, instanţa de judecată va aplica inculpatului pedeapsa ţinând cont de dispoziţiile art.80[1] alin.(1) Codul de procedură penală.

Articolul 186 alin. (2) lit. d) Cod penal , stabilește răspunderea penală, pentru „ furtul adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile ".

Legiuitorul, estimând *in abstracto* pericolul social al infracţiunei incriminate la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a stabilit că acestea se pedepseşte cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Potrivit art.80[1] alin.(1) Cod Penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, noile limite minime şi maxime cu care trebuie să opereze instanţa de judecată la stabilirea pedepsei prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal vor fi: amendă de la 487 la 1012 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 135 la 180 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

La capitolul, individualizarea pedepsei, instanța de judecată ține să menționeze că, prin Sentința Judecătoriei Telenești din 03.10.1996, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 218 alin. (2) din Codul penal (redacția an.1961) fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 43 Cod penal (redacția an. 1961), executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

-Prin Sentința Judecătoriei Telenești din 23.08.2007, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal fiindu-i

stabilită o pedeapsă sub formă de amendă de 150 unități convenționale ceea-ce constituie 3000lei.

-Prin Sentința Judecătoriei Florești din 11.12.2007, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (1) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani. Prin Decizia Curții de Apel Bălți din 20.02.2008, sentința din 11.12.2007 a fost casată, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. a), e), f) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 20.10.2009, fapta condamnatului ***** a fost reîncadrată la prevederile art. 187 alin. (2) lit. e), f) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

-Prin Sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 20.03.2013, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) și art. 171 alin. (2) lit. b) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani.

-Prin Sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20.01.2022, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 10 luni.

-Prin Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.11.2022, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani. Prin aplicarea prevederilor art.84 alin. (4) Cod penal, cu comasarea sentinței din 20.01.2022, i-a fost aplicată o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

-Prin ordonanța din 28.12.2012, adoptată de procurorul în procuratura raionului Orhei Denis Poiată, urmărirea penală în cauza penală nr. 2012270434, în care ***** a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) din Codul penal a fost încetată în temeiul împăcării părților.

Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală al RM. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidență prevederile art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 80^1 alin.1 Cod Penal.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei instanța de judecată se va conduce și de prevederile art.364^1 alin.(1) Codul de procedură penală care indică că, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Iar potrivit art.80^1 alin.(1) Cod Penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicând-se în dosar efectele alin. (1) art. 364[1] Cod de procedură penală al RM, şi art.80[1] al.1 CP, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui ***** Mihail urmează să fie stabilită prin aplicarea art.70 CP sub formă de închisoare, ţinându-se cont de limitele şi categoria sancțiunii prevăzute de către legislator la art. 80[1] alin. (1) Cod penal al RM.

În urma aprecierii circumstanţelor cauzei penale şi persoanei inculpatului, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, în privinţa inculpatului ***** Mihail pentru comiterea noii infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Codul Penal, este echitabilă stabilirea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de doi ani.

În baza art. 84 alin.(4) Cod penal al Republicii Moldova, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.11.2022, ai stabili inculpatului ***** o pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip seminînchis.

A include în pedeapsa aplicată, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, durata pedepsei executată parțial potrivit Sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.11.2022, prin care inculpatul ***** a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. (e) și (f) Cod penal.

Măsura preventivă

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Privitor la măsură preventivă instanța de judecată remarcă, că potrivit ordonanței procurorului din data de 29.04.2022 inculpatul ***** i-a fost aplicată ca măsură preventivă obligația în scris de nepărăsire a țării, pe un termen de 60 zile, or măsura preventivă în cauză este expirată de drep și de fapt .

Astfel instanța de judecată , luînd în vedere că va stabili inculpatului o pedeapsă privativă de libertate va , va aplica ca măsura preventivă arestul preventiv.

Subsegvent instanța mai indică și la faptul că inculpatul are statut de condamnat pe o altă cauză penală a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.11.2022, unde ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar prin aplicarea prevederilor art.84 alin. (4) Cod penal, cu comasarea sentinței din 20.01.2022, i-a fost aplicată o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani unde și execută pedeapsa cu închisoarea.

Cheltuieli judiciare

Potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.14 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) din CPP „Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.”alin. (2) al normei citate, prevede categoriile cheltuielilor judiciare.

Potrivit prevederilor art.229 alin.(1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, iar conform alin.(2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare (…).

Potrivit materialelor cauzei penale, în cadrul procesului penal, nu au fost suportate cheltuieli judiciare.

Acțiunea civilă.

Astfel, potrivit art. 220 alin. (l), (3) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărîrea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Iar, potrivit art. 225 din Codul de procedură penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Succesiv, în conformitate cu art. 219 alin.(2) pct. 4 şi (4) din Codul de procedură penală, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Conform prevederilor art.387 alin.(1) coroborat cu art.225 Codul de Procedură Penală al RM, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În același context, potrivit art.221 alin.(2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană

necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit jurisprudenţei CEDO (hotărîrea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluţionarea acţiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „... în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950".

În cauza Emst c. Belgiei (15 iulie 2003), Curtea a statuat, în principiu, că "atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit".

Potrivit art.23 alin.(2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componenţă de infracţiune este în drept să ceară, în condiţiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată şi să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice şi materiale.

Conform art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Astfel, instanţa indică că persoana trebuie să poarte răspundere doar pentru acel prejudiciu, care se află în legătură cauzală cu fapta comisă de ea.

Soluţia privitoare la acţiunea civilă în procesul penal trebuie să fie formulată astfel, încât să nu provoace neclarităţi în ce priveşte de la cine, cui şi în ce măsură urmează să fie încasate despăgubirile băneşti de ordin material şi moral, dar şi modalitatea de executare.

Examinând chestiunea referitor la acţiunea civilă, instanţa reţine că Șmundeac Ion, recunoscut prin ordonanța de la data de 07.12.2021, în calitate de parte civilă a înaintat acțiune civilă împotriva inculpatului ***** Mihail, în sumă totală de 6 200 lei, ce include prejudiciul material, iar Rusu Gheorghe recunoscut ca parte civilă prin ordonanța din 07.12.2022 include un prejudiciu material în sumă de 3400 lei.

Înstanța reține că, având în vedere că prejudicial material a fost probat, instanța urmează să-l admită , cu excluderea valorii telefonului mobil care se restituie părții vătămate în natură.

Soarta corpurilor delicte.

Potrivit art. 397 pct. 3) în coroborare cu art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanţa de judecată trebuie să hotărască şi chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În continuare în conformitate cu art. 158 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Potrivit materialelor cauzei penale, în cadrul procesului penal, corpul delict și anume: telefonul mobil de model „Samsung” cu numerele de IMEI1-352820/08/923512/66 și IMEI2-352821/08/922512/4, este anexat la materialele cauzei.

Referitor la acest corp delict, instanța de judecată consideră necesar de a fi restituit părții vătămate Șmundeac Ion, după definitivarea sentinței penale.

În conformitate cu prevederile art.364^1 alin.(8) Codul de Procedură Penală, art.64 , 80^1 Codul penal, art.162, art.389, art.392-395 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

***** **Mihail** se recunoaște vinovat și se condamnă de comiterea infracțiunii, prevăzute de art.186 alin.(2), lit.d) Cod penal și în temeiul acestei legi, prin aplicarea

art.80[1] alin.1 Cod penal i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis pe un termen de 2 / doi / ani.

În conformitare cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a-i stabili lui ***** Mihail, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, o pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică în privința lui ***** Mihail ca măsură preventivă- arestul preventiv.

Termenul de ispășire a pedepsei pentru ***** Mihail urmează a fi calculat începînd cu data de 19.02.2022, și de inclus în acest termen ,în temeiul art.84 alin. (4) Cod penal durata pedepsei executată parțial potrivit Sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.11.2022.

Corpul delict: telefonul mobil de model „Samsung" cu numerele de IMEI1-352820/08/923512/66 și IMEI2-352821/08/922512/4, de restituit părții vătămate Șmundeac Ion la intrarea sentinței în vigoare.

Se admite acțiunea civilă și se încasează din contul inculpatului Șveț Seghei Mihail în beneficiul părții vătămate Șmundeac Ion, suma de 4 400 (patru mii patru sute, 00) lei, cu titlu de prejudiciu material suportat și în beneficiul lui Rusu Gheorghe prejudiciul material în sumă de 3400 lei.

Sentința poate fi atacată cu recurs în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunțării integrale a sentinței, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Telenești.

Sentința motivată pronunțată la data de 21.12.2023.

Preşedintele şedinţei, judecător Iurie HÎRBU
Copia corespunde originalului Iurie HÎRBU